

16; وَاْلاَرْضِ
وَيَعْلَمُ
مَا
تُسِرُّونَ
وَم.َا
تُعْلِنُونَ
وَاللهُ
عَلِيمٌ
بِذَاتِ
الصُّدُورِ
“Göklerdeki ve yerdeki her şeyi bilir. Gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı da
bilir. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) hakkıyla
bilendir.” (Teğabûn, 64/4) Şu halde açıktan veya gizlice yaptıklarımız hatta
kalbimizden geçirdiklerimiz dahi Rabbimiz tarafından bilinmektedir. Öyeyse bizim
hem düşüncelerimizin hem de davranışımızın doğru, güzel ve hayır
istikametinde olması gerekir. Çünkü bunları hiç kimse
görüyor ve bilmiyor olsa da Rabbimiz bilmekte ve görümektedir. Elbette
düşünce safhasında olup henüz fiiliyata geçmiş
düşüncelerimizden sorumlu olmayız. Ancak davranışlarımızın ortaya
çıkmasının öncesinde düşüncelerimizin etkisinin olduğunu da inkâr
edemeyiz. Kısaca iyi düşünen insan iyi işler yapar. Eğer iyilik yapmaya niyet eder de
yapmazsak bu niyetimizden dolayı Allah katında tam bir iyilik sevabı kazanacağımız, eğer iyiliğe
niyetlenir de yaparsak on katından yedi yüz katına kadar hatta daha fazla sevap
kazanacağımız unutulmamalıdır. قال الله
عز وجل: إذا هم
عبدي بحسنة
ولم يعملها
كتبتها له
حسنة . فإن
عملها كتبتها
عشر حسنات إلى
سبعمائة ضعف .
وإذا هم بسيئة
ولم يعملها لم
أكتبها عليه.
فإن عملها
كتبتها سيئة
واحدة". “Kulum iyi bir şeyi yapmaya niyetlendiği
zaman ona bir sevap yazarım, onu yaptığı zaman ise ondan 700’e kadar katlayarak sevap
yazarım. Kötü bir şey yapmaya niyetlenip de onu yapmadığı zaman günah
yazmam, yaptığı takdirde ise bir günah yazanm.”(Buharî, “Ri- kak", 31;
Müslim, “İman", 59). Burada önemli olan nokta; düşünce planında
olan ama eyleme dönüştürmeyip vazgeçtiğimiz
kötüİüklerden sorumlu olmadığımız gibi, bu düşüncemizden
vazgeçtiğimizde sevap kazanacağımız olgusudur.
Düşündüğümüz ve yaptığımız her şeyin Rabbimiz tarafından
bilindiğinin idrakinde olan biz Müslimanlar nerede olursak olalım
kötüİük yapmamıza imkân var mıdır? Çünkü bizler ne

yaparsak yapalım Rabbimiz tarafından bilinmektedir:

وَلَقَدْ
خَلَقْنَا
اْلاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ
مَا
تُوَسْوِسُ
بِهِ
نَفْسُهُ
وَنَحْنُ
اَقْرَبُ
اِلَيْهِ
مِنْ حَبْلِ
الْوَرِيدِ
اِذْ
يَتَلَقَّى
الْمُتَلَقِّ
يَانِ عَنِ
الْيَمِينِ
وَعَنِ
الشِّمَالِ
قَعِيدٌ “Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz ona şah damarından daha yakınız. Üstelik biri insanın sağ tarafında, biri sol tarafında oturmuş iki alıcı melek de (onun yaptıklarım) alıp kaydetmektedir.” (Kâf, 50/16-17) buyuran Rabbimiz, bizim her yaptığımızı hakkıyla bilmekte ve meleklerine kaydettirmektedir. Böyle sıkı bir kontrol altında olduğumuzu düşünerek her hâlimizle doğru ve dürüst davranmalıyız. مَا
يَلْفِظُ
مِنْ قَوْلٍ
اِلاَّ
لَدَيْهِ
رَقِيبٌ
عَتِيدٌ “İnsan hiçbir söz söylemez ki onun yanında (yaptıklarım) gözetleyen (ve kaydeden) hazır bir melek bulunmasın.” (Kaf, 50/18) ayetine kulak verip, her konuştuğumuz ve yaptığımızın kayda geçtiğini düşünerek bütün hayatımız boyunca Rabbimizin emirlerine uygun hareket etmeliyiz. Şöyle bir düşünelim; ticaret yaparken yanımızda olmayan birine bir şey vermemiz gerektiğinde, kimsenin bulunmadığı bir ortamda onun hakkını tam olarak veriyor muyuz? Kimsenin bilemeyeceği, göremeyeceği bir yerde bir haramı işlemeyi veya birine bir kötülük yapmayı planladığımız zaman insanlar görüyor ama ilmi her şeyi kuşatan Rabbim beni görüyor diye ürpererek hemen bu kötülükten vazgeçebiliyor muyuz? Yoksa nasıl olsa kimse görüyor, öyleyse rahatlıkla bu haramı işleyebilirim mi diyoruz. Eğer kimse gömese de Rabbim beni görüyor ve yaptıklarımı biliyor diye o kötülükten uzaklaşabiliyorsak işte mesele hallolmuş demektir. Yüce Rabbimizin her şeyi bildiğine ve ahirette bu yaptığımız kötülüklerden hesaba çekileceğimize inandığımızı göre nasıl yanlışlık yapabiliriz? Eğer tek başımıza

